

DR. MATEJ T. VATOVEC (PS ZL): Hvala gospod predsednik. Gospod minister, kolegice in kolegi!

Vsekakor ne moremo oporekati zamisli, ki jo ima nova vlada o tem kako bo delovala. Novela Zakona o državni upravi je seveda preprosta posledica spremembe Zakona o vladi in neka zelo tehnična rešitev. To bi seveda držalo, če pri tem ne bi dodala vlada nekaj kar pravzaprav tu notri ne sodi. V noveli se je namreč pojavilo nekaj določb za katere bi težko rekli, da sodijo ravno v ta zakonski okvir. Prav tako je dvomljiva izbira postopka, se pravi nujnost, ravno v luči tega, da so te določbe tu notri. Gre za dve spremembi. Poleg tega, da se je v tistem členu povečalo število sekretarjev. Jaz se sprašujem zakaj. Mogoče, da bodo bolj učinkovito na ministrstvu nadaljevali z razprodajo državnega premoženja in najverjetneje tudi bolj učinkovito izpeljali fiskalno pravilo. Ampak dve spremembi sta pomembnejši, in to je prva, ki se nanaša na upravljanje z informacijsko komunikacijskimi sistemi državne uprave, druga pa na ravnanje z nepremičnim premoženjem države. Omenjenima področjema je minister namenil veliko časa že na svojem zaslišanju. Takrat je dejal in citiram iz magnetograma: "Problematika informatike je v bistvu problematika klientelizma, kredibilnosti, lobiranja nekih interesnih družb, ki se pojavljajo ne samo na informacijski ampak na vseh drugih področjih. In da se je z njimi že v preteklosti večkrat srečal. Upam, da spremembe Zakona o državni upravi niso posledica teh in takih srečanj, sploh glede na to, da je dejal, da se s centralizacijo informatike pravzaprav poviša tveganje koruptivnih dejanj. Glede na to bi pričakovali, da se ta problem rešuje bolj sistemsko, bolj premišljeno, ne pa z enim členom v zakonu, ki se sprejema po nujnem postopku.

Enako stališče je minister predstavil tudi do stvarnega premoženja države. Že ob zaslišanju je napovedal, da vidi rešitev v centralni evidenci, to niti ni vprašljivo oziroma o tem ni mogoče oporekati. V primerljivosti in transparentnosti in tudi to se nam zdi, da bi bila celovita rešitev potrebna v Zakonu o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnostih, ne pa v enem členu v Zakonu o državni upravi, ki te primerljivosti in transparentnosti seveda ne zagotavlja, se pravi, nimamo transparentnosti v zakonodaji in nimamo transparentnosti v samem upravljanju s tem. Konec koncev je na to opozorila tudi Zakonodajno-pravna služba in navedla, da je takšno urejanje neprimerno, saj gre za pomembno sistemsko vprašanje na področju ravnanja z nepremičnim premoženjem države. Ne nasprotujemo torej zakonu oziroma delu zakona, ki se nanaša na prilagoditve, potrebne za normalno delovanje vlade, ki si sama določi, v kakšni sestavi, s koliko ministri/??/ in s katerimi področji bo delovala, ne moramo se pa strinjati s pretkano aroganco, ki v okviru nujnega postopka skuša skozi zadnja vrata pripeljati tudi nekakšne rokohitrške rešitve, ki bi jih bilo potrebno urejati sistemsko in celovito ter na podlagi tehtnega premisleka, sploh na tistih področjih, kjer je na razpolago veliko finančnih sredstev in so možnosti za korupcijo še toliko višje. K predlogu so najbrž tudi zaradi tega vloženi amandmaji, s katerimi se predlaga črtanje spornih določb, črpanje določb glede informatike predlagajo kolegi v SDS-u, v Združeni levici pa predlagamo črtanje 19. člena, ki se nanaša na ravnanje z nepremičnim premoženjem države. Obe področji bi se morali urejati sistematično in na podlagi argumentiranih odločitev, ki bodo vključevale tudi rešitve, s katerimi se bo zagotovila nujno potrebna transparentnost.

Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi tako v taki obliki ne moremo podpreti, če pa bodo sprejeti amandmaji, s katerimi se bodo črtale sporne določbe, bo zakon postal popolnoma sprejemljiva tehnična rešitev. Hvala.